

[Ib Thyregod.]

lejlighed til at se en klinik, hvor man i særlig grad beskæftigede sig med ungdomsnarkomaner, og havde lejlighed til at se den ulykkelige cirkel, som nogle af de unge på denne måde er kommet ind i. Det, jeg tænker på, er, at de unge narkomaner, som er blevet afhængige af stoffer, for at skaffe sig penge kommer ud i kriminalitet, for de unge mænds vedkommende i tyverier, og for de unge pigers vedkommende er der i mange tilfælde tale om prostitution, en ulykkelig udvikling, som får mange sørgelige følgevirkninger, og som måske også kan komme herhjemme. Vi har allerede set enkelte tilfælde af denne karakter. Narkotikaproblemet kan altså give anledning til en øget ungdomskriminalitet, en følgevirkning, som ville være meget uheldig, og som man derfor må være opmærksom på.

Jeg nævnte ved første behandling, at narkomaniproblemet også i høj grad er et mentalitetsproblem. Det er meget vigtigt, at man i pressen og i radio og fjernsyn i høj grad er opmærksom på dette. Det er sociale tabere, som bliver ungdomsnarkomaner, men en overdreven omtale af de unge, der melder sig ud af samfundet og skaber alternative samfund, skader efter min opfattelse også i den forbindelse.

Vi har jo her i foråret diskuteret lejren i Thy, der jo var uden enhver ledelse, Projekt Hus, hvor der var særlige problemer, som jeg ikke her skal komme ind på, og endelig Projekt Fabrik, som blev lukket, da det viste sig, at politiet havde vanskelighed ved at få adgang, ligesom en far til en ung norsk pige ikke kunne komme ind og få forbindelse med hende på grund af situationen derude. Endelig har man i den seneste tid diskuteret den såkaldte hippieinvasion også i forbindelse med narkomaniproblemet. Om den bliver en realitet, er en helt anden sag.

Jeg tror, at man må møde disse problemer med en klar holdning, og at man må forsøge at behandle ungdomsnarkomanerne på en sådan måde, at de vender tilbage til samfundet og ikke til de alternative samfund, som netop har vist sig at være grobund for narkotikahandelen. Jeg tror, dette må være målsætningen i forbindelse med narkotikabehandlingen.

Endelig vil jeg nævne de henvendelser, vi har fået i narkotikaudvalget. Fru Ellen Strange Petersen nævnte den underskriftindsamling, der har fundet sted, og det fremmøde, der fandt sted i den forbindelse. Vi er fra narkotikaudvalgets side ikke enige i alt, hvad der blev fremført ved den lejlighed, men jeg ser noget positivt i, at der er forældre, der vågner op og deltager aktivt i dette arbejde. Særlig vigtigt anser jeg det imidlertid for at være, at andre unge forsøger at gå ind i arbejdet for at bekæmpe ungdomsnarkomani. Et opsøgende arbejde bør støttes, og jeg vil i denne forbindelse sige, at man nu efterhånden må have fundet frem til, hvilke behandlingsformer og hvilket arbejde der egner sig bedst. Jeg vil gerne nævne to ting i denne forbindelse. Den ene er Koføeds Skole, som efter min opfattelse har gjort et betydeligt arbejde for at bekæmpe ungdomsnarkomanien. Desværre har den haft vanskeligheder med beboere i kvarteret, men jeg håber, at man fremover, som det er sket hidtil, vil støtte det arbejde, der udføres på Koføeds Skole. Jeg mener, at det har stor betydning for narkotikabekæmpelsen her i København.

Dernæst vil jeg nævne kulturministerens ølejre. Også disse ølejre har, som vi har set, vakt en vis modstand i den seneste tid. Jeg mener, at ølejrene i høj grad er gavnlige i forbindelse med narkotikaproblemet. Jeg tror, man måske i for høj grad har identificeret disse ølejre med Thylejren, som jo var uden ledelse, men i disse lejre er der netop en ledelse, og det giver mulighed for en positiv indvirkning og et positivt arbejde, således som det er kommet frem gennem kulturministerens omtale af disse ølejre. Jeg vil meget gerne ved denne lejlighed støtte det arbejde, som udføres i disse ølejre, og bede om, at man også fra øernes side tager positivt imod sådanne ølejre, fordi det arbejde, som her udføres, er værdifuldt set fra et samfundsmæssigt synspunkt.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende lovforslag her ved anden behandling.

Elsø-Merete Ross: Jeg vil gerne ligesom hr. Ib Thyregod beklage, at vi får narkotikadebatten så sent efter en meget anstrengende dag. Jeg synes, spørgsmålet er så al-